

SPIS TREŚCI

SPEŁNIONE MARZENIA STEFANA JARACZA	11
Nowe tendencje programowe i artystyczne	13
Jaracz w Lublinie	16
Jaracz na linii frontu w walce o nowy teatr	20
„Testament” Jaracza	21
Rola sztuki teatralnej w Polsce	22
ROK 1944 – OD PODSTAW	25
Nie tylko Kraków i Łódź	27
Teatr na zjeździe polonistów	32
Bierut i Osóbka-Morawski w Filharmonii w Sopocie	33
Teatry w „dwóch stolicach”	35
Teatr Polski Szyfmana	38
Kraków utrzymuje palmę pierwszeństwa	40
Na początek – Zawieyski	41
Kantor... z konspiracji	42
Łódź stolicą teatru	44
Różnorodność organizacyjna	45
Wejście Leona Schillera	47
Program i repertuar	51
Burzliwa jesień: oskarżenia o reakcyjność i konserwatyzm	53
Wyważony artykuł Juliusza Kydryńskiego	59
Czy już kryzys...	60
Kontratak ministerialny	62
Polskie aktorstwo	65
Drażliwy temat kolaboracji	69

To dopiero zwoływanie się ludzi teatru	71
Początek końca „łagodnej rewolucji”	72
<i>Kaligula</i> za burzą polskiej sceny.	78
...zabierają głos ministrowie i woźni	82
...a Kott na to.	84
Gomułka między Spychalskim i Bermanem.	85
Schiller na cenzurowanym	90
Niespokojna jesień	91
Ludzie teatru swoje, a politycy...	93
Polemika Bieńkowskiego z Kruczkowskim....	95
Jędrzychowski: uderzyć na wszystkich odcinkach	98

ZAPOWIEDŹ POLITYCZNEGO PRZEŁOMU W TEATRZE 101

Edukacja aktorów w KC PPR	102
Sokorski o nowym obliczu sztuki teatralnej	103
Kontra Zelwerowicza	106
Kreczmar poucza Sokorskiego	108
Szyfman w imieniu bezpartyjnych...	109
Michał Rusinek – braki polskiej sceny	111
PPS atakuje.	113
Krótki zarys sytuacji teatru w Polsce	116

ROZPRAWA Z SCHILLEREM. 121

Schiller do ministra	123
Kolejne oskarżenia...	128

ZAOSTRZENIE WALKI O NOWE OBLICZE DEMOKRACJI. 131

Przykładne myśli Billiga	133
A Gomułka swoje	134
Kultura – wysoka fala polemiki.	137
Krytyczna ocena repertuaru	138
Żdanow i Berman wkraczają ideologicznie...	140
Walka na zarzuty.	142
Berman o nowej polityce kulturalnej.	146
Droga do realizmu socjalistycznego	148
Twórczość dramatyczna i repertuar na cenzurowanym	149
Świat wielkiej sztuki dla realizmu socjalistycznego	151
Kontra Damińskiego w Oborach	153
Damiński do więzienia	158
Leon Schiller dyrektorem Teatru Polskiego.	160
Za zamkniętymi drzwiami w Wilanowie	161
Zamierzenia programowe – tylko na papierze.	163
Zaostrzenie czujności	165

Na sali sądowej	167
Schiller nie składa broni, partia atakuje	170
Narodowe wychowanie	171
CZY TYLKO W SŁUŻBIE IDEOLOGII?	173
Kruczkowski wyjaśnia	176
Młode pokolenie i jego teatry.	178
Berman znów zabiera głos	180
Nowe wzorce	181
Żółkiewski ostrzega i radzi	184
Ideologiczne oblicze polskiej dramaturgii.	185
Teatr Rapsodyczny zagrożony	187
Słowo Kurza	190
Szkodliwe sztuki i decyzje polityczne.	191
<i>Placówka</i> też na cenzurowanym	193
Oceny i podejrzenia	193
Centralizacja w obsadzie kadrowej	197
Odpolitycznienie repertuaru	199
Cyrankiewicz przeciw „kapralom” w kulturze	201
<i>Lalka</i> nie podoba się profesorowi Kottowi	204
Batalia o Teatr Polski i Narodowy	206
Rada Kultury i Sztuki w walce o niezależność	209
Pięciolecie realizmu socjalistycznego.	211
Partyjni i bezpartyjni	214
Upolitycznianie życia teatralnego	218
W trosce o masy	219
Kultura w eterze	220
Jerzy Pański: wielkie sprzątanie mamy za sobą...	223
NOWY ROZDZIAŁ W HISTORII DRAMATU POLSKIEGO	227
Sukces i klęska	228
Stagnacja i rozwój	231
Dejmek i Warmiński – nowy teatr polityczny	232
Próby zmian programowych	233
Zahamowania	237
<i>Dziady</i> Bardiniego i Gogolewskiego	238
<i>Zemsta</i> i <i>Dziady</i> w Paryżu.	241
Morawski sprzyja zmianom...	244
Zapowiedzi „burzy i naporu”	247
Uwagi na marginesie pobytu teatru Jacquesa Fabbriego	247
Tendencje kryzysowe nie tylko w polityce	250
Jan Wilczek o krytyce literackiej i artystycznej	251
Kryzys i próby naprawy	255

Ministerstwo sobie, a repertuarowy bilans... sobie	258
Safjan i Załuski piszą, i... czekają	259
<i>Dom na Twardej</i> – sukces i kłopoty.	261
<i>Suchy kraj</i> Hołuja.	264
<i>Chwasty</i> Warmińskiego	266

NAPÓR ARTYSTÓW I KOLEJNE KONFLIKTY 269

Kabaret w lokalu „Pod Arkadami”	270
Sokorski zachęca do krytyki polityki kulturalnej	272
Początek wielkiego przełomu	274
O debacie na zjeździe teatralnym.	278
Pęd do naprawy błędów	280
Pożegnanie Schillera i Solskiego	282
Sokorski znów zaskakuje	284
A premier coraz mniej...	287
Polityczne opory dla zdecydowanych reform	290
<i>Ostry dyżur</i> zapowiedzią nowej linii w polityce repertuarowej.	291
Sokorski i Żółkiewski – walka na dwa fronty.	292
Weryfikowanie poglądów	294
Teatr w oczach ministra	295
„Sto kwiatów” na Krakowskim Przedmieściu	297

WIELKA ZMIANA NA POLSKIEJ SCENIE TEATRALNEJ 299

Święto Winkelrida	300
Rewolucja w teatrze	301
Zagrożenia rewolucji	306
Artyści i studenci atakują	309
Czas rozliczeń	310
Druga strona medalu...	315
Żądania swobód i rozliczeń	318
Przemiany polityczne i ożywienie twórcze	319
Teatry w gestii rad narodowych.	324
Pożegnania z partią	325
Przyboś atakuje, a Kruczkowski broni	328
Sztuki postępowe – tak, wsteczne i antykomunistyczne – nie	329
Nowe w repertuarze	333
Mrozek, Różewicz, Tomaszewski, Grotowski.	334
W oczach polityków, krytyki i artystów	338
Nie administrowanie, ale polityka upowszechniania	340
Morawski o polityce wyboru wartości kulturalnych i intelektualnych	342
III Zjazd PZPR też o teatrze.	346
Podejrzenia o odstępstwa od Października.	347
432 premiery w sezonie	350

Teatr dyskusji i pytań...	352
Bez epitetów i oskarżeń	357
Krytyka nie oczernia i nie schlebia	358
Zjawiska niepomysłne w krytyce	359
Obawy, lęki i nowe inicjatywy	361
Bitwa o Sartre'a i....	364
Polityka kulturalna ponownie w rękach Ochaba	365
Tarn i Csató o dramaturgii współczesnej i obawach	367
Twórcy skarżą się i podają przykłady	370
Głos Kruczkowskiego	371
Brecht i <i>Ostry dyżur</i>	373
Powrót do równowagi repertuarowej	376
Głos Szydłowskiego	376
PRZEŁOM DEKADY	381
„Po prostu” przestaje się ukazywać...	382
Wzbogacanie poprzez wymianę	384
Nowy nadzór nad polityką kulturalną	385
Sprawiedliwość zwyciężyła	386
Teatr walczący	389
Kolejna odwilż	391
Mnie nie jest wszystko jedno	395
Zachwyt krytyki prasowej	399
STS do Gomułki	403
Sceny polskie w natarciu	406
Walory repertuaru polskiego i zagranicznego	408
DZIADY W POLSCE LUDOWEJ...	411
Po premierze	415
Inne fakty	417
W Sali Kongresowej	419
Pisarze i artyści o <i>Dziadach</i>	420
<i>Dziady</i> na scenach polskich	422
Słowo Dejmka	424
Dramatyzm sytuacji...	428
Dejmek w Moskwie	432
Konwicki opowiada Mickiewicza w Moskwie	435
SZTUKA TEATRALNA W KOŃCU DEKADY	439
Niespokojny sezon	440
Teatr Idy Kamińskiej... i Szurmieja	443
Odpowiedzialność polityków i twórców	449
Wyspiański, Fredro i Bryll...	452

<i>Wódka, wódeczko... oraz Raz się żyje.</i>	455
Sztuki współczesne urozmaicają repertuar	460
René, Bratkowski i Warmiński	462
Hanuszkiewicz	463

POLITYKA TA SAMA, ALE KLIMAT JUŻ NIE	467
Powrót Słowackiego, otwarcie na Norwida i...	467
<i>Chłopcy</i> nie zyskują przychylności	469
Zarzut małej operatywności i ulegania modom	470
Teatr Telewizji i Antczak	473
Oblicze 25 lat.	475

BIBLIOGRAFIA	480
PODZIĘKOWANIE	482
INDEKS	483